

den forcerede Tegning baade erfaringsmæssigt og naturnødvendigt medfører en større Afgang af forsikrede. Naar man nu gaar over til at lempe Bestemmelserne med Hensyn til Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne, vil der formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved at søge at begrænse eller til Dels forbyde denne Kvoteforsikring, som i Virkeligheden ikke er rationel, og som Selskaberne isaa høj Grad som muligt burde undgaa. (Der er som Følge af disse Betragtninger foreslaaet som et nyt Stykke til § 33, hvor den paagældende Bestemmelse nærmest maa siges at høre hjemme, at indsætte en Bestemmelse saalydende: „Afgivelse i Genforsikring af en Kvote af et Selskabs Forsikringsbestand saavel som Genforsikring af en væsentlig Del af Selskabets Forsikringer maa ikke finde Sted ved et Selskabs Oprettelse og maa derefter fremtidig kunne, naar saadan Foranstaltning efter Samraad med Forsikringsraadet af dette findes velbegrunder og godkendes af Selskabets øverste Myndighed.“ Jeg har ikke haft nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa at foreslaa denne af Forsikringsraadet ønskede Bestemmelse, men det er ganske vist under Hensyn til og i Forventning om, at man ogsaa vil indføre de lempelige Bestemmelser med Hensyn til Amortisation af Anskaffelsesomkostningerne, som jeg allerede har omtalt, og som, som nævnt, er foreslaaede i § 19. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at det ogsaa er foreslaaet til en vis Grad at imødekomme de Ønsker, der fra Selskabernes Side har været fremme med Hensyn til under visse Forhold at kunne gøre Brug af Forsikringsfonden, et Forslag, der ogsaa i nogen Grad er lempet ved de faa Ændringer, der er foretagne i Landstinget. Jeg skal ikke komme dybere ind paa de øvrige Ændringer, der, som jeg allerede har sagt, i væsentlig Grad kun tager Sigte paa at klargøre de enkelte Bestemmelser i den gældende Lov, med Hensyn til hvilke der kan have været nogen Uklarhed.

Hvad angaar Behandlingen i Landstinget, finder jeg kun Anledning til at henlede Opmærksomheden paa et Par af de Forandringer, Lovforslaget er undergaaet der. Jeg vil da som den største og vigtigste nævne en ny Bestemmelse, der er føjet

ind i § 39, og ifølge hvilken Finansministeren skal kunne antage en i et af de anerkendte Forsikringsselskaber tegnet Forsikring som fyldestgørende for den Forpligtelse, der paahviler Embedsmænd til at tegne Forsikring for deres eventuelle Enker, naar en saadan Forsikring er tegnet mindst et Aar, før den paagældende udnævnes til Embeds- eller Bestillingsmand. Der har, som det fremgaar af Forsikringsraadets Beretning, været enkelte Tilfælde, hvor Finansministeriet har maattet erkende, at der var Grund til at imødekomme saadanne som Regel i en senere Alder udnævnte Embeds- eller Bestillingsmænds Ønske om, at den af dem tegnede Forsikring maatte kunne tages gyldig for den dem paahvilende Forpligtelse i nævnte Retning. Medens Finansministeriet vel maa siges at have haft en Bemyndigelse til at kunne imødekomme saadanne Ønsker, naar Talen er om Bestillingsmænd — i alt Fald maa det vistnok indrømmes, at der, selv om der ikke ligefrem er Lovhjemmel derfor, ikke er noget Forbud derimod —, er det hævet over enhver Tvivl, at Finansministeriet ikke har kunnet imødekomme Embedsmændenes Ønsker, selv om de maatte anses for berettigede. Den af mig nævnte Bestemmelse, som er indsat af Landstinget, og som baade Finansministeren og jeg har kunnet give vor Tilslutning, vil altsaa gøre det muligt at imødekomme et saadant Ønske fra Embeds- og Bestillingsmænd, „naar Forholdene i det foreliggende Tilfælde taler derfor“, som det hedder i den paagældende Bestemmelse.

Jeg gør dernæst opmærksom paa, at der i Landstinget er indføjet en Bestemmelse i § 35, hvorefter det forbydes Selskaber, i hvilke der maatte være tegnet Forsikringer for Børn, at udbetale noget som helst Pengebeløb som Følge af Dødsfald, for saa vidt saadant maatte indtræffe før Børnenes fyldte 8de Aar. Man har i Landstinget tilsigtet dermed at forhindre Misbrug, og jeg har ment at kunne slutte mig til Bestemmelsen, om jeg end finder, at den kan være noget streng overfor de Forældre, som maatte ønske allerede ved deres Børns Fødsel, eventuelt deres Børns Daab, at tegne en Forsikring for Børnene. De vil herefter ikke kunne